

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Constantin Gurschi,

Judecători – Ion Arhiliuc, Andrei Harghel, Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

cu participarea procurorului Dumitru Graur, avocatului Lebedinschi Adrian și inculpatului Gancicov Ion, a judecat în ședință publică recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Călugăreanu și de avocatul Bucicov Sergiu în interesele părții vătămate Socol Dumitru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2013, în cauza penală în privința lui

Gancicov Ion Grigore, născută la 23 mai 1984, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. A. Russo 61, ap. 152, cetățean al Republicii Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. Instanța de fond din 24.08.2012 pînă la 25.04.2013;

2. Curtea de Apel Chișinău din 18.06. – pînă la 02.07.2013;

3. Curtea Supremă de Justiție din 24.09.2013 pînă la 21.01.2014.

Procedura de citare a fost legal executată.

Procurorul Dumitru Graur a solicitat admiterea recursurilor în sensul declarat.

Avocatul Lebedinschi Adrian în interesele inculpatului și inculpatul Gancicov Ion au solicitat respingerea recursurilor înaintate, ca fiind neîntemeiate.

În baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25 aprilie 2013, Gancicov Ion a fost condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare, iar conform art. 90 Codul penal, pedeapsa cu închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

S-a încasat de la Gancicov Ion în beneficiul părții vătămate Socol Dumitru, cheltuieli de asistență juridică în sumă 5.000 lei și prejudiciul moral în sumă de 15.000 lei, iar în total – 20.000 lei.

2. Pentru a se pronunța instanța de fond a constatat în fapt că, inculpatul Gancicov Ion la 28.08.2011, în jurul orei 23.30, aflîndu-se pe teritoriul CNȘP Medicina de Urgență, amplasat pe str. 31 August 1989, nr. 157, mun. Chișinău, în urma relațiilor ostile cu Socol Dumitru, i-a aplicat acestuia cîteva lovituri cu pumnul peste față, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3245/D din 02.11.2011 vătămări corporale medii ale integrității corporale, cu dereglarea de lungă durată a sănătății.

3. Inculpatul Gancicov Ion și avocatul acestuia, Lebedinschi Adrian, au declarat apel împotriva sentinței instanței de fond, solicitînd casarea acesteia,

rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința lui Gancicov Ion, deoarece acțiunile acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii imputate.

În motivarea apelului, apelanții au invocat că instanța de fond nu a analizat în ansamblu și obiectiv cumulul de probe administrate la dosar, că declarațiile martorilor acuzării sunt contradictorii și urmau a fi apreciate critic de instanța de fond.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2013, a fost admis apelul declarat de inculpatul Gancicov Ion și avocatul acestuia, A. Lebedinschi, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal în privința lui Gancicov Ion în baza art. 152 alin. (1) Cod penal a fost încetat, din motiv că există alte circumstanțe care exclud pornirea măririi penale și tragerea la răspunderea penală, - starea de legitimă apărare.

4.1. La adoptarea soluției date instanța de apel a concluzionat că, instanța de fond a dat o apreciere greșită probelor administrate în sensul art. 101 CPP, ajungând la concluzia greșită cu privire la condamnarea inculpatului Gancicov Ion în baza art. 152 alin. (1) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a conchis că inculpatul Gancicov Ion în circumstanțele prezentei cauze penale, a acționat în stare de legitimă apărare și s-a referit la un șir de probe pertinente, concludente și utile, care într-un total s-a confirmat prin:

➤ *declarațiile inculpatului Gancicov Ion (f.d. 202-205, vol. I)*, acesta atît la urmărirea penală, cît și în ședințele instanței de fond și de apel a dat declarații consecvente și concludente, iar pe parcursul judecării cauzei în instanța de apel s-a constatat că, după ce dînsul l-a întrebat pe Socol Dumitru de ce a maltrat-o pe soția sa (*sora concubinei inculpatului*), acesta a încercat să-l lovească, iar inculpatul Gancicov I. l-a împins pe Socol D. în scopul autoapărării, astfel ultimul a căzut jos, fiindu-i cauzate conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3245/D din 02.11.2011, vătămări corporale medii ale integrității corporale, cu dereglarea de lungă durată a sănătății. Astfel inculpatul a acționat în scopul autoapărării;

➤ *declarațiile martorului Socol Tamara (f.d. 208, vol. I)*, care a confirmat că inculpatul s-a întîlnit cu D. Socol să lămurească „*niște chestiuni bărbățești*”. Aflîndu-se pe teritoriul Spitalului de urgență a auzit niște strigăte și, cînd s-a apropiat a văzut cum feciorul ei Socol D. era la pămînt, iar inculpatul Gancicov Ion se arunca cu pumnii asupra lui, ea l-a împins pe inculpat și a început a striga, atunci inculpatul a fugit. Astfel, potrivit declarațiilor acestui martor, s-a confirmat faptul că Socol D. era agresiv și avea intenții de a-l ataca pe inculpatul Gancicov Ion, spunându-i mamei sale înainte de a se întîlni cu inculpatul că, „*are niște chestiuni bărbățești de rezolvat*”, prin urmare Gancicov Ion a căzut jos după ce inculpatul l-a împins, apărîndu-se, acționînd în stare de legitimă apărare. Însă, dînsa n-a văzut ca Gancicov Ion să-i aplice lovituri lui Socol D., ci l-a văzut pe ultimul jos;

➤ *declarațiile martorului Gojan Liudmila (f.d. 211-214, vol. I)*, care nu a indicat direct la circumstanțele producerii conflictului dintre inculpatul Gancicov Ion și Socol Dumitru, însă, potrivit declarațiilor acesteia, s-a confirmat faptul că, Socol Dumitru pînă la producerea incidentului dat se comporta neadecvat, iar anterior au

mai fost cazuri cînd dînsa a fost maltratată de Socol Dumitru, ceea ce-l caracterizează pe ultimul din punct de vedere negativ, - **fapt ce dă posibilitatea de a presupune că, D. Socol l-a atacat pe I. Gancicov în împrejurările descrise de ultimul** și, în consecință, inculpatul Gancicov I. l-a împins pe Socol D. întru a se apăra, ultimul căzînd jos lovindu-se și potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 3245/D din 02.11.2011, fiindu-i cauzate vătămări corporale medii ale integrității corporale, cu dereglarea de lungă durată a sănătății;

➤ *declarațiile martorului Albu Tatiana (f.d. 215-218, vol. I)*, care nu indică direct la circumstanțele producerii conflictului dintre inculpatul Gancicov Ion și partea vătămată Socol Dumitru, însă, prin declarațiile acesteia s-a confirmat faptul că, Socol Dumitru pînă la producerea incidentului, anterior a mai aplicat forța fizică în privința soției sale Gojan Liudmila, ceea ce-l caracterizează pe ultimul din punct de vedere negativ, - **fapt ce dă posibilitatea de a presupune că D. Socol l-a atacat și pe I. Gancicov în împrejurările descrise de ultimul** și, în consecință, inculpatul Gancicov Ion a acționat cu scopul autoapărării.

4.2. Cu referire la probele care au fost puse la baza condamnării inculpatului și anume - declarațiile părții vătămate Socol Dumitru, martorilor Socol Ion, Socol Vitalie, instanța de apel a conchis următoarele:

➤ *declarațiile părții vătămate Socol Dumitru (f.d. 206, 207, vol. I)*, Colegiul penal le-a apreciat critic, cît și afirmațiile acestuia precum că, - **„Gancicov Ion l-a lovit de cîteva ori peste față, ulterior a observat la Gancicov I. în mînă avea ceva asemănător cu lama unui cuțit, cu care a început să-l amenințe, a fugit în direcția automobilelor parcate lîngă clădirea spitalului, însă, a fost lovit din spate și a căzut la pămînt”**, deoarece acestea nu corespund adevărului și sunt contradictorii cu probatoriul care demonstrează cu certitudine că inculpatul Gancicov Ion l-a împins pe Socol Dumitru cu scopul autoapărării, însă, acesta a căzut jos, cauzîndu-i-se conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3245/D din 02.11.2011, vătămări corporale medii ale integrității corporale, cu dereglarea de lungă durată a sănătății;

➤ *declarațiile martorului Socol Ion (f.d. 210, vol. I)*, Colegiul penal le-a considerat că nu sunt utile, deoarece acestea nu indică direct la circumstanțele producerii conflictului dintre inculpatul Gancicov Ion și partea vătămată Socol Dumitru, iar în ce privește faptul, precum că D. Socol și mama lui i-au spus că D. Socol a fost maltratat de către Gancicov Ion, acestea nu corespund adevărului, deoarece au fost date din spusele lui D. Socol, care este cointeresat în cauza dată;

➤ *declarațiile martorului Socol Vitalie (f.d. 209, vol. I)*, care a declarat că, - „... el și Socol Dumitru au intrat pe teritoriul spitalului și s-au întîlnit cu Gancicov Ion, care era însoțit de un bărbat pe nume „Sașa”. Socol Dumitru și Gancicov Ion s-au dus în spatele clădirii spitalului, iar dînsul pornindu-se din urma lor, a văzut cum inculpatul l-a lovit pe Socol Dumitru peste față, a intervenit, dar persoana pe nume „Sașa” a scos un cuțit cu care a început să-l amenințe și i-a spus să stea pe loc și să nu se implice. După conflict, împreună cu Socol Dumitru și Socol Tamara, s-au deplasat cu automobilul spre casă, dar deoarece Socol Dumitru a simțit dureri puternice s-au întors la spital, unde a și fost internat”, - instanța de apel le-a considerat necorespunzătoare adevărului, fiind date cu scopul agravării situației inculpatului Gancicov Ion.

4.3. Instanța de apel a conchis în final că, în baza probelor examinate și verificate în sensul art. 101 CPP, inculpatul Gancicov Ion s-a aflat în stare de legitimă apărare, adică a săvârșit fapta pentru a respinge un atac direct, imediat, material și real, efectuat de către D. Socol, îndreptat împotriva sa și care a pus în pericol grav persoana sa cât și drepturile sale.

În acest context, instanța de apel a mai menționat că, concluzia din raportul de expertiză medico legală nr. 3245/D din 05.12.2011, precum că, - „... **producerea leziunilor corporale la căderea corpului cu accelerație și lovirea cu fața de un corp proeminent este puțin probabilă**”, - demonstrează posibilitatea apariției leziunilor corporale a părții vătămate în rezultatul căderii lui jos după ce inculpatul l-a împins în scopul autoapărării sale, circumstanță, ce se confirmă prin probatoriul administrat supra.

5. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) CPP, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, cu menținerea sentinței instanței de fond, deoarece apelul a fost greșit admis, invocând că instanța de apel nu a respectat cerințele art. 414-417 CPP și, în consecință contrar prevederilor art. 101 CPP, nu a verificat minuțios probatoriul administrat în prezenta cauză sub toate aspectele, complet și obiectiv.

În motivarea cerințelor sale, recurentul a invocat că, decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, nefiind indicat în decizie nici un motiv plauzibil de ce în acțiunile inculpatului nu sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal.

În acest context, a mai invocat că potrivit hotărârii Plenului Judecătorei Supreme a R. Moldova nr. 7 din 30.10.1978 „*Cu privire la practica judiciară în cauzele despre pricinuirea vătămării intenționate a integrității corporale*”, cu modificările ulterioare prin hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 29 din 16.09.2002, persoana chiar și dacă a acționat în stare de legitimă apărare, însă, a depășit limitele legitimei apărări și a cauzat victimei leziuni corporale medii sau grave, acțiunile lui urmează a fi calificate drept vătămare intenționată a integrității corporale.

Astfel, în opinia recurentului, soluția instanței de apel este injustă privind încetarea procesului penal în privința lui Gancicov Ion, din motivul pretinsei stare de legitimă apărare.

În speță, Colegiul penal neîntemeiat a considerat că declarațiile părții vătămate Socol Dumitru și a martorilor Socol Tamara și Socol Vitalie sunt necorespunzătoare adevărului, fiind date în scopul agravării situației inculpatului și combătute prin probatoriul administrat în cauză prin prisma art. 101 CPP.

Astfel, vinovăția inculpatului Gancicov Ion se confirmă printr-un șir de probe, care incorect au fost ignorate de către instanța de apel și anume:

➤ declarațiile părții vătămate Socol D., care a relatat că la 28.08.2011, inculpatul Gancicov I. aflându-se pe teritoriul Spitalului de urgență din mun. Chișinău, l-a atacat și maltratat pe Socol D., fiind despărțiți de mama părții vătămate, după care inculpatul a fugit;

➤ declarațiile martorului Socol Tamara, care a descris cu lux de amănunte circumstanțele comiterii infracțiunii, aceasta fiind prezentă la locul comiterii

infracțiunii și a văzut că feciorul ei, Socol D., era la pământ, iar inculpatul se arunca cu pumnii asupra lui;

➤ declarațiile martorului Socol Vitalie, acesta a văzut cum inculpatul Gancicov I. l-a atacat și lovit pe Socol D. peste față.

➤ rapoartele de expertiză medico-legală nr. 2360/D din 27.09.2011 și nr. 3245/D din 05.12.2011, în care s-au stabilit că leziunile depistate la Socol D., sunt calificate ca vătămări medii a integrității corporale, cu dereglarea sănătății de lungă durată și, *se exclude producerea acestora de sine stătător sau în urma căderii libere a corpului din poziție statică stînd*, iar producerea lor la căderea corpului cu accelerație și lovirea de un corp proeminent este puțin probabilă.

Prin urmare, probatoriul menționat supra, confirmă cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, inclusiv că inculpatul a acționat cu intenție, atacîndu-l pe Socol Dumitru, lovindu-l cu pumnii, lovituri, ce au provocat consecințele indicate în dispoziția art. 152 Cod penal.

La fel, conchide recurentul că, poziția instanței de apel precum că inculpatul s-a aflat în stare de legitimă apărare este neîntemeiată, deoarece el nu a respins un careva atac direct din partea părții vătămate, care l-ar fi pus în pericol, astfel, declarațiile inculpatului nu sunt confirmate prin careva probe, fiind respinse prin raportul de expertiză medico-legală.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel urma să aprecieze critic declarațiile inculpatului, precum că el nu l-a lovit pe Socol D. și a acționat în stare de legitimă apărare.

Prin urmare, instanța de fond verificînd probatoriul administrat legal în cauză, corect a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, stabilind just scopul și motivul acțiunilor lui Gancicov Ion, cît și intenția acestuia la comiterea infracțiunii.

În final, invocă că decizia instanței de apel este contrară prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 2) și alin. 3) CPP, instanța nu a cercetat minuțios probatoriul administrat în cauză și nu a indicat motivele pentru care a respins probele acuzării.

5.1. Avocatul Bucicov Sergiu în interesele părții vătămate Socol Dumitru, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitînd casarea acesteia, cu menținerea sentinței instanței de fond, din motiv că decizia instanței de apel este contrară prevederilor art. 414-417 CPP, că probele administrate la dosar nu au fost verificate în conformitate cu art. 101 CPP, fiind pronunțată o decizie ilegală.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că probele administrate legal în cadrul urmăririi penale și examinate în instanța de judecată dovedesc integral vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii incriminate, însă, instanța de apel a reexaminat cazul unilateral, luînd ca bază selectiv declarațiile inculpatului și apreciînd critic probele prezentate de partea acuzării.

În acest aspect, recurentul s-a referit la următoarele probe:

➤ declarațiile părții vătămate Socol Dumitru;

➤ declarațiile martorilor Socol Tamara, Socol Vitalie și Socol Ion;

➤ raportul de expertiză medico legală nr. 3245/D din 05.12.2011, prin care s-a constatat că lui Socol Dumitru i-a fost cauzată fractura bilateral a mandibulei în regiunea procesului articular drept, angular stînga cu deplasare moderată și se califică ca vătămare corporală medie. *Producerea leziunilor corporale depistate de sine*

stător sau în urma căderii libere a corpului din poziție static se exclude. Totodată, este puțin probabil producerea leziunilor corporale depistate la căderea propriului corp cu accelerație și lovirea cu fața de corpuri proeminente.

Prin urmare, conchide recurentul, instanța de apel nu și-a motivat soluția sa, precum că Ganicicov Ivan s-a aflat în stare de legitima apărare, adică a săvârșit fapta pentru a respinge un atac direct, imediat, material și real, efectuat de către D. Socol, îndreptat împotriva sa, deoarece legitima apărare este o acțiune pe care o realizează o persoană săvârșind o faptă prevăzută de legea penală pentru a înlătura efectele unui atac care periclitează valorile sociale ocrotite de lege.

Astfel, în acest context, recurentul a indicat că decizia instanței de apel nu este motivată sub următoarele aspecte:

➤ nu s-a menționat ce activitate social utilă a înlăturat Ganicicov Ivan la 28.08.2011 în privința conflictului cu Socol Dumitru și prin ce circumstanțe Ganicicov Ivan a fost impus primul să-l lovească pe Socol Dumitru și ce valori sociale a apărat Ganicicov Ivan, când l-a bătut pe Socol Dumitru;

➤ nu a fost indicat nimic prin ce s-a stabilit (*probe concrete*), că atacul a fost realizat de Socol Dumitru, ce comportare violentă a avut Socol Dumitru îndreptată împotriva unei valori sociale ocrotite de lege;

➤ nu s-a luat în considerație faptul, că apărarea nu va fi considerată legitimă, dacă riposte agresorului a fost întreprinsă după consumarea atacului;

➤ nu s-au indicat acțiuni concrete, prin care s-ar fi manifestat atacul direct, adică ca Socol Dumitru să fi săvârșit acțiuni îndreptate nemijlocit asupra valorilor ocrotite de lege;

➤ nu s-a menționat despre faptul că atacul a fost imediat, când acesta s-a dezlănțuit, când s-a aflat în curs de desfășurare și când a fost consumat;

➤ că atacul a fost material, adică prin ce acțiuni a realizat Socol Dumitru un atac și, a folosit forța fizică, arme, instrumente etc..., care sunt în măsură să producă o modificare substanțială fizică a valorilor sociale protejate de lege;

➤ în baza căror probe s-a ajuns la concluzia că, atacul a fost real și inculpatul Ganicicov Ivan s-a aflat în legitima apărare;

➤ nu s-a făcut referință în sensul pericolului grav și care sunt consecințele ireparabile care ar putut surveni pentru Ganicicov Ivan (*pierderea vieții, vătămarea intenționat gravă a integrității corporale sau a sănătății etc.*).

6. Judecând recursurile ordinare declarate, în baza materialelor cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

6.1. Conform art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanța de apel în cazul când hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită, - temei care își găsește reflectare în decizia contestată.

Reieșind din prevederile art. 414 CPP, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) CPP, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

În acest context Colegiul penal lărgit, subliniază prevederile art.100 alin. 4) CPP, conform cărora toate probele administrate în cauză trebuie să se verifice sub toate aspectele, complet și obiectiv, iar ulterior, analizate în coroborarea lor din punctul de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității informației ce o conțin.

Statuînd pe principiul respectării normelor de drept menționate supra, Colegiul penal lărgit menționează că, instanța de apel la adoptarea deciziei de admitere a apelurilor părții apărării, n-a respectat întocmai prevederile legale enunțate supra.

6.2. Colegiul penal lărgit menționează că instanța de apel adoptînd soluția de încetare a procesului penal în privința lui Gancicov Ion în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, din motiv că există alte circumstanțe care exclud pornirea măririi penale și tragerea la răspunderea penală, - *starea de legitimă apărare*, nu a respectat prevederile articolelor menționate în pct. 6.1 supra din prezenta decizie, și a pus la baza hotărârii contestate, exclusiv o interpretare eronată a probelor, diferită de interpretarea făcută de instanța de fond, fiind comise și alte erori de drept procedural.

Conform prevederilor art.394 alin.(4) CPP, partea descriptivă a sentinței de încetare a procesului penal trebuie să conțină descrierea și motivarea temeiurilor pentru încetarea procesului penal.

În acest sens, Colegiul penal lărgit menționează că, în cazul în care instanța de apel, în speță, a ajuns la concluzia că există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei - legitima apărare prevăzută de alin.(2) art.36 Cod penal, instanța nu era în drept să se limiteze la transcrierea dispoziției acestui articol, a se vedea textul respective la f.d.28, vol.II, -

“Astfel, Gancicov Ion s-a aflat în stare de legitimă apărare, adică a săvârșit fapta pentru a respinge un atac direct, imediat, material și real, efectuat de către D.Socol, îndreptat împotriva sa, și care a pus în pericol grav persoana sa cât și drepturile sale.”

Așa fiind, lecturînd și textul deciziei contestate, se observă că partea descriptivă nu cuprinde descrierea circumstanțelor cauzei care cu adevărat cad sub incidența tuturor condițiilor obligatorii a legitimei apărări.

Or, sintagma **“descrierea și motivarea temeiurilor pentru încetarea procesului penal”**, din textul art.394 alin.(4) CPP, referitor la partea descriptivă a sentinței de încetare a procesului penal, presupune că instanța de judecată în depedență de existența cauzei care înlătură caracterul penal al faptei (*art.35 Cod penal*), este obligată, să constate și să descrie în fapt temeiurile care au existat, în speță, pentru legitima apărare și, să motiveze prin probe concrete modul prin care aceste temeiuri fundamentează soluția de încetare a procesului penal.

Astfel spus, în acest aspect, decizia instanței de apel, nu conține **“descrierea și motivarea temeiurilor”** pentru legitima apărare în raport cu fiecare criteriu specific legitimei apărări în sensul art.36 alin.(2) Cod penal, adică a săvârșit fapta pentru a respinge:

- un atac direct,

- *un atac imediat,*
- *un atac material și real,*
- *un atac îndreptat împotriva inculpatului;*
- *un atac care a pus în pericol grav persoana și drepturile celui atacat.*

Or, în acest context, recurenții argumentat invocă, a se vedea *pct.5 – 5.1* supra, că instanța de apel n-a adus motive întemeiate pentru a-și fundamenta soluția, precum că inculpatul a acționat față de victimă în stare de legitimă apărare.

Colegiul penal, lecturînd textul deciziei contestate, remarcă că instanța de apel s-a limitat la trei presupuneri, care în esență, nici nu sunt caracteristice indiciilor legitimei apărări în sensul art.36 alin.(2) Cod penal, enunțați supra, -

- s-a confirmat faptul că Socol D. *era agresiv și avea intenții de a-l ataca* pe inculpatul Gancicov Ion;
- spunându-i mamei sale înainte de a se întâlni cu inculpatul că, - *„are niște chestiuni bărbățești de rezolvat”;*
- acesta *a încercat să-l lovească*, iar inculpatul Gancicov I. l-a împins pe Socol D. în scopul autoapărării, astfel ultimul a căzut jos.

Așa fiind, se evidențiază că, argumentele instanței de apel sunt lipsite de substanță, iar motivarea deciziei adoptate conține cercetări informale, cu caracter generic, prin formule succinte, abstracte și cvasi-identice, omițând să precizeze modul în care criteriile în cauză se aplică stării de legitimă apărare, a se vedea concluzia finală a instanței de apel, -

„ Instanța de apel conchide în final că, în baza probelor examinate și verificate în sensul art. 101 CPP, inculpatul Gancicov Ion s-a aflat în stare de legitimă apărare, adică a săvârșit fapta pentru a respinge un atac direct, imediat, material și real, efectuat de către D. Socol, îndreptat împotriva sa și care a pus în pericol grav persoana sa cât și drepturile sale.”

6.3. Mai mult, Colegiul penal lărgit relevă că, instanța de apel, avînd obligațiunea să indice motivele pentru care respinge probele aduse în sprijinul acuzării, a admis introducerea în decizia adoptată a unor formulări ce pun la îndoială nevinovăția inculpatului.

Astfel, lecturînd textul deciziei instanței de apel, se observă că instanța de apel apreciind declarațiile unor martori, constată că, -

*„... potrivit declarațiilor martorului Gojan Liudmila, s-a confirmat faptul că, Socol D. pînă la producerea incidentului dat se comporta neadecvat, iar anterior au mai fost cazuri cînd dînsa a fost maltratată de Socol Dumitru, ceea ce-l caracterizează pe ultimul din punct de vedere negativ, - **fapt ce dă posibilitatea de a presupune că, D. Socol l-a atacat pe Ion Gancicov în împrejurările descrise de ultimul** și, în consecință, inculpatul Gancicov I. l-a împins pe Socol D. întru a se apăra...”;*

*„... prin declarațiile martorului Albu Tatiana, s-a confirmat faptul că, Socol D. pînă la producerea incidentului, anterior a mai aplicat forța fizică în privința soției sale Gojan Liudmila, ceea ce-l caracterizează pe ultimul din punct de vedere negativ, - **fapt ce dă posibilitatea de a presupune că D. Socol l-a atacat și pe Ion Gancicov în împrejurările descrise de ultimul** și, în consecință, inculpatul Gancicov Ion a acționat cu scopul autoapărării...”.*

6.4. La fel, instanța de apel, a pus la baza hotărârii contestate, exclusiv o interpretare eronată a probelor, diferită de interpretarea făcută de instanța de fond.

Astfel, lecturînd textul deciziei instanței de apel, se observă că instanța de apel a transcris declarațiile părții vătămate **Socol Dumitru** și a martorilor **Socol Tamara**, **Socol Vitalie**, care, deși confirmă că anume inculpatul Gancicov Ion l-a atacat pe Socol Dumitru lovindu-l cu pumnii în față, acesta căzând jos, - în consecință a considerat declarațiile acestora „...necorespunzătoare adevărului, fiind contradictorii, date cu scopul agravării situației inculpatului Gancicov Ion”, însă fără o argumentare temeinică a faptului din ce motiv aceleași declarații verificate de instanța de fond au fost apreciate diferit, constatându-se ulterior că inculpatul Gancicov Ion, fiind atacat de către partea vătămată Socol Dumitru a acționat în stare de legitimă apărare.

În acest context, este relevant faptul că instanța de apel, în situația cînd în textul deciziei adoptate, în conținutul declarațiilor transcrise ale martorei Socol Tamara sunt evidențiate circumstanțe concrete în care victima a fost maltrată de inculpat „... a văzut cum feciorul ei Socol D. era la pămînt, iar inculpatul Gancicov Ion se arunca cu pumnii asupra lui, ea l-a împins pe inculpat și a început a striga, atunci inculpatul a fugit”, - instanța de apel conchide, precum că „... Socol Tamara n-a văzut ca inculpatul Gancicov Ion să-i aplice lovituri lui Socol D., ci l-a văzut pe ultimul jos”.

Astfel spus, instanța de apel, prin denaturarea conținutului declarațiilor martorei Socol Tamara a stabilit eronat faptele, în existența unora și inexistența altora, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau infirmau.

Aceleași erori, instanța de apel le-a comis și în privința declarațiilor martorului Socol Vitalie, care a văzut cum inculpatul Gancicov I. l-a atacat și lovit pe Socol D. peste față.

Și, în continuare, instanța de apel a mai denaturat și concluziile expertului care coroborează cu declarațiile părții vătămate **Socol Dumitru** și a martorilor **Socol Tamara**, **Socol Vitalie**, astfel în raportul de expertiză medico-legală nr. 3245/D din 05.12.2011, s-a constatat că lui Socol Dumitru i-a fost cauzată fractura bilateral a mandibulei în regiunea procesului articular drept, angular stînga cu deplasare moderată și se califică ca vătămare corporală medie, iar **producerea leziunilor corporale depistate de sine stătător sau în urma căderii libere a corpului din poziție static se exclude**.

Însă, instanța de apel conchide că, deoarece este puțin probabil producerea leziunilor corporale depistate la căderea propriului corp cu accelerație și lovirea cu fața de corpuri proeminente, aceasta „demonstrează totuși posibilitate apariției leziunilor corporale a părții vătămate în rezultatul căderii lui jos după ce inculpatul l-a împins în scopul autoapărării sale, și aceasta se confirmă prin întreaga sistemă de probe analizată și apreciată”.

6.5. Colegiul lărgit, menționează că verificarea și aprecierea tuturor probelor administrate în cauză s-a efectuat de către prima instanță cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4), 101 CPP, care a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, iar instanța de apel, cu derogări de la aceste prevederi legale, a admis greșit apelurile părții apărării, adoptînd o hotărâre neîntemeiată și fără luarea în considerare a tuturor împrejurărilor cauzei enunțate la **pct.6.1 – 6.4** supra din prezenta decizie.

Astfel, în cauză se constată temeiul de recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) CPP - hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția,

faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și, din aceste considerente se impune ca decizia instanței de apel să fie casată cu menținerea sentinței primei instanțe, fapt ce determină incontestabil necesitatea admiterii recursurilor declarate de partea acuzării.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Călugăreanu și de avocatul Bucicov Sergiu în interesele părții vătămate Socol Dumitru, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2013, în cauza penală în privința lui Gancicov Ion pentru greșita admitere a apelului și menține sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25 aprilie 2013, prin care **Gancicov Ion Grigore** a fost condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare, iar conform art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare fiind suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică la 11 februarie 2014, ora 09:30.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Ion Arhiliuc

Andrei Harghel

Iurie Diaconu

Elena Covalenco